

هنرهای تجسمی

سه ایرانی در لیست پیشگامان زنان عکاس جهان

سه عکاس زن ایرانی در میان ۵۰ نام جدیدی که به فهرست «صد قهرمان زن» اضافه شده‌اند حضور دارند. به گزارش هنر آنلاین، سه عکاس زن ایرانی به لیست پیشگامان زنان عکاس جهان در سال ۲۰۲۰ اضافه شدند. شادی قدیریان، آزاده اخلاقی و فاطمه بهبودی عکاسانی هستند که در میان ۵۰ نام جدیدی که به فهرست «صد قهرمان زن» (Hundred Heroines) اضافه شده‌اند، حضور دارند. در سال‌های گذشته نیز هنرمندانی مانند گوهر دشتی، نیوشا توکلیان، شیرین نشاط و میرتاتیریزیان در این فهرست قرار گرفته بودند. Hundred Heroines در سال ۲۰۱۸ به مناسبت صدسالگی حق رای دادن زنان در انگلیس، توسط خانم دل بارت، نایب رئیس انجمن عکاسی سلطنتی بنیان گذاشته شد. او «صد قهرمان» را بنام نهاد تا آگاهی عمومی رادر مورد سهمی که زنان عکاس در سطح جهانی برای رسانه‌ها و جامعه داشته‌اند افزایش دهد. او در باره این اتفاق گفته است: «قهرمانان در سراسر جهان با برجسته کردن نابرابری‌ها، مرزها، بر خورد با موضوعات تابو، بررسی مسائل دشوار اجتماعی و هنجارهای چالش برانگیز، از طریق کار عکاسی خود، برای تغییر درک از زنان استفاده می‌کنند. جنبش در حال پیشرفت مابعد افزایش درک عمومی از کار قهرمانان خواهد شد و به شنیدن صداهای قهرمانانه برای ایجاد تغییرات مثبت و پرورش استعدادها و جدید برای برجسته کردن قهرمانان فردا کمک می‌کند.» مسئولان این رویداد اعتقاد دارند: زنان در عکاسی و هنرهای تجسمی کمتر دیده می‌شوند، اما صد قهرمان به وجود آمده است که این روند را تغییر دهد. این پلتفرم مخاطبان را به کشف مشارکت زنان الهام بخش، پیشگام و قابل توجه در عکاسی تشویق می‌کند و عدم تعادل جنسیتی در هنر را به چالش می‌کشد. فهرست صد قهرمان هر سال با سرسختی و اشتیاق، عکاسانی را معرفی می‌کند که در نحوه دیدن و روایت جهان خود نوآوری کرده‌اند.

سینما

تاک تاکر انیماتور «باب اسفنجی» درگذشت

تاک تاکر انیماتور آثار انیمه معروفی همچون «باب اسفنجی» و «هی آرنولد» در ۵۹ سالگی درگذشت. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، تاک تاکر انیماتور با سابقه و خالق فیلمنامه‌های مصور که برای فعالیت در پروژه‌هایی مثل «هی آرنولد» و «باب اسفنجی شلوار مکه‌بی» معروف شده است، در ۵۹ سالگی چشم از جهان فرو بست. گفتنی است دلیل مرگ وی تا لحظه تنظیم این خبر اعلام نشده است. تاکر در سال ۱۹۶۱ متولد شد و از سنین نوجوانی علاقه خود به دنیای انیمیشن را نشان داد. او در نهایت به لس آنجلس رفت تا فعالیت در زمینه انیمیشن را آغاز کند و در نهایت اولین شغل خود را به عنوان دستیار در سال ۱۹۸۷ در انیمیشن «پینوکیو امپراتور شب» تجربه کرد. او همچنین در آثاری مثل «پری دریایی کوچک» در سال ۱۹۸۹ و «سیمپسون‌ها» در سال ۱۹۹۶ نیز همکاری داشت. تاکر طی سال‌های ۱۹۹۶ تا ۱۹۹۹ در ۲۵ قسمت از انیمیشن محبوب «هی آرنولد» حضور داشت و در نهایت به عنوان کارگردان «هی آرنولد: فیلم» در سال ۲۰۰۲ انتخاب شد. تاکر برای کار در انیمیشن «باب اسفنجی» نیز شناخته می‌شود که شامل «فیلم باب اسفنجی» در سال ۲۰۰۴ و همینطور ۴۷ قسمت از سریالی با محوریت این شخصیت می‌شود. تاکر همچنین ۶ قسمت از سریال «باب اسفنجی» را نویسنده‌گی کرده است.

«پراتور نسل چهارم» گام رو به جلویی برای باقر سروش است. پس از دو تجربه اقتباس از شکسپیر و ساده‌سازی یک کمدی و یک ملودرام برای مخاطب نسبتاً عوام ایرانی، «پراتور نسل چهارم» می‌تواند تغییر ذائقه‌ای برای او باشد

برای پایان ندارند. شیرها آرام آرام نقششان در متن کاسته می‌شود تا همه چیز بر دوش پدر نادیده قرار داده شود و آن پایان که بیشتر به پایان‌بندی ابکی سریال‌های ایرانی می‌ماند تا خلاقیت بدیع یک نویسنده جوان. با اینکه داستان نمایش سرراست و مستقیم است و کمتر به حاشیه می‌رود؛ اما گاهی اوقات شخصیت‌ها: بطن ماجرا کنده می‌شوند و خاصیت پیش‌برندگی خود را از دست می‌دهند. گویی کلام خارج از داستان‌شان، پاساژی برای تنفس است، یک آنراکت؛ اما گاهی به اصل بدل می‌شوند. مثل شوخی‌های بهاره رهنما و شهرزاد افکار. مخاطب بیش از داستان آن را می‌گیرد. کار را لو می‌کند. اگر چه اندک؛ ولی برجسته و مشخص است. با این حال، «پراتور نسل چهارم» گام رو به جلویی برای باقر سروش است. پس از دو تجربه اقتباس از شکسپیر و ساده‌سازی یک کمدی و یک ملودرام برای مخاطب نسبتاً عوام ایرانی، «پراتور نسل چهارم» می‌تواند تغییر ذائقه‌ای برای او باشد. تغییری که می‌تواند منجر به کمدی‌هایی از این دست شود، کمدی‌هایی که پاناشان نیز کمدی باشد. نمایش نقطه صعودی نیز برای امیر مهدی ژوله است. پس از بازی در نقش وودی آلنیش که یک فاجعه به تمام معنا بود، او کمی پخته‌تر وارد گود شده است. البته باز همان نقش است، نقشی که گویا در او نهادینه شده است. تکرارش دیگر مخاطب جذب نمی‌کند. شاید برای چنین نقش‌های «پراتور نسل چهارم» یک پایان مناسب باشد.

می‌کنند. یک موقعیت ناممکن در اثر باقر سروش محتمل شده است. به نظر جهان اثر همین امروز است؛ ولی تناسبی با امروز ندارد. رابطه خواهر و برادری یا آقاچونی که از آن حرف می‌زند به نظر چندان واقعی نمی‌آیند. آنان در دل درام باقر سروش ممکن شده‌اند. رابطه‌ها به شکلی درآمده است که عجیب و غریب می‌آید. آنچه باقر سروش روی صحنه برده است به همان جریان کمدی اواخر قرن بیستم نمایشنامه‌نویسان غرب نزدیک است. یعنی به جای آنکه یک شخصیت محور نمایش قرار گیرد یا جماعتی در میان صحنه رها شده شوند، سروش به سراغ روابط افراد رفته است. روابطی که میان سه خواهر و برادر شکل گرفته است در یک ساختار به ظاهر مستحکم در یک بزنگاه از شالوده فرو می‌ریزد. در نمایش نمی‌توانید دنبال یک شخصیت مرکزی بگردید یا همانند رئالیست‌های ایرانی یک جامعه «نهاد خانواده» را محک زنید. هر شخصیت در برابر شخصیت دیگر شناخته می‌شود، تعریف می‌شود و از هم پاشیده می‌شود. وضعیت در طراحی دکور نیز تکرار می‌شود. خبری از یک فضای واقع‌گرا نیست. یک زیرزمین، یک حیاط، دو پلکان. اینها اجزای یک سازه هستند که قرار است ما را به دل خانه پدری ببرد. خانه‌ای که بخش‌های غیر قابل رویتش مهم‌تر از آن چیزهایی است که می‌بینیم. برش انتخابی به چیزی که نمی‌ماند خانه است. یک جزئیه در بازگشت از سفر حج به سبب حمل مواد مخدر دستگیر می‌شود، عملی که بوی توطئه پسر بزرگ‌تر می‌دهد. این خلاصه نیز آشناست. پسر بزرگ سرتق و عروس هوادار، یک دوگانه پایدار درام ایرانی؛ اما واقعیت آن است که «پراتور نسل چهارم» به نوعی این رئالیسم را به سخره می‌گیرد. کافی است به طرح داستانی نمایش دقت کنیم. یک شرکت کرم‌های ناگهان از راه می‌رسد و خواهان معامله می‌شود. از آن سو دو شیر در مترو رها می‌شوند و ماموران به جای گرفتن شیرها مردم را بیهوش

به بهانه انتشار فیلم تئاتر «پراتور نسل چهارم» پایان‌بندی مورد نظر در دسترس نیست

چندان تمایلی به نشان دادن طبقه متوسط ایران از خود نشان نمی‌دهند. آنان یا درگیر انگاره‌های ذهنی طبقه‌ای شبه اندیشمند هستند یا در سطح رئالیسم طبقه فرودست به سکون رسیده‌اند. «پراتور نسل چهارم» در نگاه اول به همان موج رئالیستی ابتدای دهه ۹۰ تئاتر ایران می‌ماند. یک خانواده بدبخت و در آستانه فروپاشی که در یک فرصت مالی خوب می‌توانند با کمی بدبختی به موفقیتی اقتصادی دست یابند؛ اما در اینجا مانع یک پدر غایب است. این ویژگی بسیاری از آثاری است که چندی پیش نمونه بسیار خوبی بار دیگر روی صحنه رفته بود: «به مناسبت ورود اشکان» اما واقعیت این است اثر باقر سروش به هیچ عنوان در زمره آثار رئالیستی مدنظر قرار نمی‌گیرد؛ حتی اگر آن پایان سانتی‌مانتال را در نظر بگیریم. دو برادر و یک خواهر، ساکن

طبقاتی خود را حفظ کنند. شکل تازه‌ای از کمدی پدید آمده بود که رنگ و بوی برنارد شو می‌داد. وودی آلن، تام استوپارد، یاسمینا رضا، ژان-کلود کیری، آلن بنت، مایکل فرین، بری‌ان فریل و... نوعی از کمدی را خلق کردند که در آن طبقه متوسط نه در قامت قهرمان، که به عنوان اکثریت جامعه غربی در تلاشند خود را به دیگری اثبات کنند؛ اما آنان از درون پوسیده و فاسدند و در یک فرآیند کمدی قرار است این پوسیدگی عیان شود. هر چند در پایان همه چیز به واسطه همان پوسیدگی اخلاقی ماستمالی می‌شود. این گونه کمدی جذاب که شاید به جذاب‌ترین شکل در ایران توسط علیرضا کوشک جلالی روی صحنه می‌رود، هیچگاه در ادبیات نمایشی ایران موفق ظاهر نمی‌شود. نویسندگان ایرانی

حسان زیور عالم

در اواخر قرن بیستم میلادی نمایشنامه‌نویسی غرب با گذار از سوئز کتیویته آکسپرسیونیستی و ازبورد از یک سو و در سوی دیگر ابژکتیویته رئالیسم اجتماعی و آرای سوسیالیستی، فاز جدیدی از نمایشنامه‌نویسی و اجرا را تجربه می‌کرد. فازی که در آن دیگر ستیز و کشمکش یا با خود یا با جامعه نبود. اگر در آثار چپ‌گرایانه برشت این فرد بود که علیه جامعه شوریده بود یا همچون آثار درگیری نفسانی فرد یا خویشتن خویش بود، پایان قرن بیستم ستیز شخصیت‌ها میان یکدیگر بود. آنان با یکدیگر جدال می‌کردند و مدام به سر و کله یکدیگر می‌پریدند و در این بین مدام در تلاش بودند و جاهت

کتابخانه

کتاب امروز:

بیداری سالک

مهرداد عرفان

مبانی عرفان عملی در قرآن را در کتاب «بیداری سالک» نوشته دکتر محمد ابراهیم ضرابیها از نظر بگذرانید. این کتاب ۵۸۴ صفحه‌ای در چهار بخش و ۱۰ فصل مباحث مربوط به زیر عنوان خود را به صورت تحلیلی مورد مذاکره قرار می‌دهد و از این منظر شاید

اثر است. بخش نخست کتاب به ارتباط انسان به خدا، جهان و قرآن می‌پردازد. در این بخش علاوه بر رابطه متقابل عبد و رب به قوس نزول و صعود انسان در سیر و معرفت کثرت نعمت‌های الهی در متن قرآن می‌پردازد و سپس آن‌ها را به گناهان بدنی و قلبی تقسیم می‌کند و هر کدام از این گناهان را با اشارات قرآنی و تشبیهات معصومین (ع) و تلمیحات عارفان معرفی و تشریح می‌کند. سپس با تحلیلی از گناه‌شناسی به چگونگی و مقابله با گناهان می‌پردازد. نگارنده در مرحله سوم (بخش چهارم) شناخت عمر را مطرح و به مفهوم

مرجعی کمیاب برای علاقمندان به پژوهش در این حوزه باشد. نگارنده در این کتاب با استخراج متن آیات و روایات به توضیح و تشریح نخستین منزل عرفان عملی، یعنی بیداری یا یقظه پرداخته است و در واقع رساله حاضر حاصل تحقیق همین منزل است. همچنین ارتباط انسان با خدا، جهاد و قرآن، معرفی کثرت نعمت‌های الهی در متن قرآن، شناخت گناهان در قرآن و شناخت عمر، از مهم‌ترین مباحث مطرح شده در این

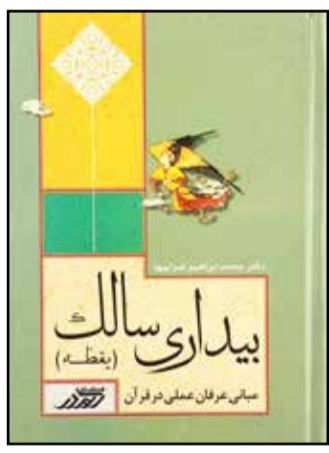
اثر مشترک پوریا خواص، بهنام ابوالقاسم و علیرضا کلیایی؛

آلبوم موسیقی «همیشه لحظه باران...» منتشر شد

پروژه منتشر شد که با استقبال علاقه‌مندان مواجه شد. بنا بود که «همیشه، لحظه باران...» اواخر سال گذشته هم‌زمان با آغاز تور اجراهای زنده قطعات این آلبوم منتشر شود که شیوع بیماری «کووید-۱۹» این پروژه را هم مثل بسیاری از فعالیت‌های موسیقایی دیگر به تعویق انداخت. پدram فریوسفی، ویلن، آناشتیاقی، ویلنسل، شروین مهاجر، کمانچه، امیرحسین کیان‌پور، دودوک، در قالب کوارتت مینیاتور و نیلوفر مجبی، ویولن، میثم مروستی،

آلبوم «همیشه لحظه باران...» به آهنگسازی بهنام ابوالقاسم و خوانندگی پوریا خواص که بر اساس ترانه‌های علیرضا کلیایی ساخته

عمرشناسی در قرآن می‌پردازد. در این راستا اعتنای عمر در مقابل غفلت از عمر قرار می‌گیرد و مفهوم وقت از دل آن بیرون کشیده می‌شود. این مسئله باعث می‌شود تا سالک مدیریت زمان و عمر خویش را به دست گیرد. آنگونه که نگارنده مطرح می‌کند هرگاه سالک بتواند این سه مرحله را در عمل خود متجلی سازد می‌توان گفت که او به مرحله یقظه و بیداری رسیده است. ناگفته نماند چاپ نخست این کتاب را اثر کلیدر در سال ۱۳۹۲ با شمارگان ۱۰۰۰ نسخه در ۵۸۴ صفحه در قطع وزیری و جلد گالینگور به بازار کتاب عرضه کرده است.

ویولن-ویولا، امین عطایی، ویولن-ویولا، رضا فرهادی، کنترباس و پرکاشن، بهتاش ابوالقاسم، پرکاشن و درامز، پیمان حاتمی، اصوات الکترونیک، فریدون بهرامی، سازهای الکترونیک و بهنام ابوالقاسم، پیانو، در قالب نوازنده گروه نوازندگان این آلبوم را تشکیل می‌دهند. گروه گر «تنال» به رهبری میلاد عمرانلو هم بخش‌های کرال این اثر را اجرا کردند. میکس و مسترینگ آلبوم را رضا فرهادی بر عهده داشته و همچنین ضبط توسط رضا فرهادی و بهنام ابوالقاسم در استودیو کنگان پارسه، کرگدن، انجام شده است. طراح گرافیک این آلبوم نیز علی بوستان است. این آلبوم به تهیه‌کنندگی بهنام ابوالقاسم و با سرمایه‌گذاری علیرضا غلامی توسط نشر نوقه منتشر شده است.